

**ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ПРАЦІ
(ДЕРЖПРАЦІ)**

вул. Десятинна, 14, м. Київ, 01601, тел.: (044) 226-20-83, факс (044) 289-55-24
http://www.dsp.gov.ua, E-mail: dsp@dsp.gov.ua, Код ЄДРПОУ 39472148

15.05.2017 № 5555 /1/10.2-ДП-17 На № _____ від _____

**Державна регуляторна
служба України**

Про погодження проекту
наказу

Державна служба України з питань праці надсилає на погодження проект наказу Міністерства соціальної політики України „Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування” (далі – проект наказу).

Просимо погодити проект наказу в найкоротший термін з наданням Аркуша погодження.

- Додатки:
1. Проект наказу на 27 арк.
 2. Пояснювальна записка до проекту наказу на 3 арк.
 3. Аналіз регуляторного впливу на 10 арк.
 4. Повідомлення про оприлюднення проекту наказу на 1 арк.

Голова

Р. Чернега

Плетньова С.В.
289-83-56

Державна регуляторна служба України
№ 4896/0/19-17 від 16.05.2017

0.31

МІНІСТЕРСТВО СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

НАКАЗ

м. Київ

№ _____

Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств із підземним і відкритим способами видобування

Відповідно до статті 28 Закону України „Про охорону праці” та пунктів 8 і 10 Положення про Міністерство соціальної політики України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 року № 423 (зі змінами),

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Вимоги щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств із підземним і відкритим способами видобування, що додаються.

2. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи від 19 липня 2006 року № 459 „Про затвердження Загальних вимог охорони праці працівників гірничодобувних підприємств”, зареєстрований у Міністерстві юстиції України 4 серпня 2006 року за № 943/12817.

3. Департаменту заробітної плати та умов праці (Товстенко О. П.) забезпечити подання цього наказу в установленому законодавством порядку на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на першого заступника Міністра Крентовську О. П.

Міністр

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long tail, positioned between the words 'Міністр' and 'А. Рева'.

А. Рева

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства соціальної
політики України

_____ 2017 року № _____

ВИМОГИ

**щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з
підземним і відкритим способами видобування**

I. Загальні положення

1.1. Ці Вимоги поширюються на суб'єктів господарювання незалежно від форм власності та організаційно-правової форми, діяльність яких пов'язана із добуванням рудних та нерудних корисних копалин підземним або відкритим способом, пошуком (розвідкою) з метою подальшого видобування, а також підготовкою видобутих корисних копалин до продажу.

1.2. Ці Вимоги не поширюються на суб'єктів господарювання, діяльність яких пов'язана із переробкою видобутих корисних копалин.

1.3. Ці Вимоги встановлюють мінімальні вимоги до безпеки та захисту

здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування.

1.4. Ці Вимоги не обмежують право роботодавця встановлювати більш жорсткі вимоги до безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування, якщо це не суперечить чинному законодавству.

1.5. У цих Вимогах термін „робоча зона” вживається у такому значенні: робоча зона – вся ділянка, призначена для розміщення постійних та тимчасових робочих місць, а також установок, що використовуються для добування корисних копалин підземним або відкритим способом, в тому числі розкривних та інших відвалів, а також приміщення, до яких працівники мають доступ в процесі своєї роботи.

II. Загальні обов'язки роботодавців

2.1. Для забезпечення безпеки та захисту здоров'я працівників роботодавець повинен вживати заходів для того, щоб:

проектування, спорудження, оснащення, введення в експлуатацію, експлуатація та обслуговування робочих зон здійснювались таким чином, щоб працівники могли виконувати покладену на них роботу без загрози їх безпеці та здоров'ю;

виконання робіт у робочих зонах здійснювалось під наглядом відповідальної особи;

виконання робіт, пов'язаних із специфічними ризиками, доручалось лише кваліфікованим працівникам і здійснювалось відповідно до наданих інструкцій;

інструкції з питань безпечного ведення робіт були зрозумілими для всіх працівників;

були наявні відповідні засоби для надання першої допомоги;

регулярно здійснювались інструктажі з питань безпечного виконання робіт та охорони праці.

2.2. Перед початком робіт роботодавець повинен оцінити ризики для життя і здоров'я працівників, яких вони можуть зазнати у робочих зонах, вжити відповідні профілактичні заходи на основі результатів оцінки ризиків, забезпечити безпечне проектування, експлуатацію та обслуговування робочих зон та їх обладнання і задокументувати це.

Якщо робочі зони зазнали значних змін (при їх розширенні або переоснащенні) оцінку ризиків для життя і здоров'я працівників та вжиття відповідних профілактичних заходів необхідно повторити та задокументувати.

2.3. Якщо одночасно в одній робочій зоні виконується робота працівниками різних підприємств, кожен роботодавець повинен контролювати роботу відповідно до розмежування ділянок обслуговування (відповідальності).

2.4. У разі настання нещасного випадку або аварії на виробництві роботодавець, повинен повідомити про це компетентні органи відповідно до вимог Порядку проведення розслідування та ведення обліку нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на виробництві, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2011 року № 1232.

2.5. Відповідно до характеру виробництва роботодавець повинен вживати заходів для запобігання, виявлення та боротьби з виникненням та поширенням пожеж і вибухів, а також для запобігання виникненню вибухонебезпечних та/або шкідливих для здоров'я середовищ.

2.6. Роботодавець повинен забезпечити та підтримувати необхідні засоби евакуації та рятування, щоб у випадку небезпеки надати можливість працівникам швидко і безпечно залишити свої робочі місця.

2.7. Роботодавець повинен забезпечити необхідні системи зв'язку та попередження, щоб у випадку небезпеки негайно здійснити заходи щодо надання допомоги, евакуації та рятувальних робіт.

2.8. Роботодавець повинен організувати проведення навчання з питань охорони праці відповідно до вимог Типового положення про порядок проведення навчання і перевірки знань з питань охорони праці, затвердженого наказом Державного комітету України з нагляду за охороною праці від 26 січня 2005 року № 15, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 15 лютого 2005 року за № 231/10511.

2.9. Роботодавець повинен організувати проведення попередніх медичних оглядів (під час прийняття на роботу) та періодичних медичних оглядів (протягом трудової діяльності) працівників, відповідно до вимог Порядку проведення медичних оглядів працівників певних категорій, затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 21 травня 2007 року № 246, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23 липня 2007 року за № 846/14113.

2.10. Робочі зони повинні бути організовані так, щоб забезпечити необхідний захист від небезпек. Робочі зони повинні підтримуватися у справному стані, всі шкідливі речовини або відкладення повинні видалятися або контролюватися, щоб це не створювало загрози безпеці та здоров'ю працівників.

2.11. Робочі місця повинні бути спроектовані та облаштовані відповідно до ергономічних принципів з урахуванням необхідності працівників слідкувати за операціями, що здійснюються на їх робочих місцях.

2.12. У разі якщо на робочому місці працює тільки один працівник,

необхідно організувати відповідний контроль або забезпечити його засобами зв'язку.

2.13. Для кожної робочої зони роботодавець повинен призначити відповідальну особу, яка має кваліфіковану підготовку для виконання цих обов'язків.

2.14. Всі операції, що здійснюються працівниками, повинні відбуватись під контролем відповідальної особи, яка повинна відвідувати робочі зони як мінімум один раз щозміни.

2.15. У кожній робочій зоні повинна бути достатня кількість кваліфікованих працівників з досвідом роботи та відповідною підготовкою для виконання покладених на них завдань.

2.16. Працівники повинні пройти необхідний інструктаж, навчання та перевірку знань з питань охорони праці.

2.17. Роботодавець повинен забезпечити працівників необхідними для безпечного виконання робіт інструкціями, які мають бути зрозумілими для всіх працівників.

2.18. Для кожної робочої зони повинні бути розроблені письмові інструкції щодо безпечного виконання робіт та використання робочого обладнання.

Інструкції повинні містити відомості про використання аварійного обладнання та дій працівника у разі виникнення аварійної ситуації у робочій зоні або поблизу неї.

2.19. Для кожної робочої зони та виду робіт повинні застосовуватись

безпечні методи роботи.

2.20. Проведення робіт з підвищеною небезпекою повинно здійснюватись за нарядом-допуском на виконання робіт підвищеної небезпечки. Наряд-допуск повинен видаватися відповідальною особою перед початком робіт та містити відомості щодо умов та заходів необхідних для забезпечення безпечного виконання робіт.

2.21. Роботодавець повинен організувати систематичну перевірку заходів щодо безпеки і захисту здоров'я працівників, передбачених системою управління охороною праці на підприємстві.

2.22. Вибір, установка, введення в експлуатацію, експлуатація та обслуговування механічного та електричного обладнання необхідно здійснювати відповідно до вимог Технічного регламенту безпеки машин, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 січня 2013 року № 62, з урахуванням вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників під час застосування виробничого обладнання, затверджених в установленому порядку.

Обладнання, що знаходиться у зоні, де існує ризик виникнення пожежі або вибуху через спалах газів, парів або летких речовин, повинно бути придатним для використання у такому середовищі.

Обладнання, за необхідності, повинно бути оснащено відповідними захисними пристроями або системою аварійної зупинки.

2.23. Механічне обладнання та устаткування повинно бути міцним, без видимих дефектів та використовуватись за призначенням.

Електричне обладнання та устаткування повинно бути відповідного розміру та потужності згідно з їх призначенням.

Механічне та електричне обладнання і устаткування повинно бути

встановлено та захищено таким чином, щоб не створювати небезпеку.

2.24. Повинен бути розроблений відповідний план огляду, обслуговування та, за необхідності, випробування обладнання. Огляд, обслуговування та випробування повинні здійснюватись кваліфікованою особою. Результати оглядів та випробувань повинні бути задокументовані.

2.25. Захисне обладнання повинно підтримуватись у робочому стані та бути готовим до використання. Обслуговування цього обладнання необхідно здійснювати відповідно до його експлуатаційної документації.

2.26. Необхідно вживати заходів для оцінки наявності та визначення концентрації шкідливих для здоров'я та/або вибухонебезпечних речовин у навколишньому середовищі.

З цією метою необхідно передбачити встановлення у визначених місцях приладів автоматичного безперервного контролю вимірювання концентрації газу, автоматичної сигналізації, приладів автоматичного вимикання живлення електроустановок та двигунів внутрішнього згорання. Дані, отримані із автоматичних приладів вимірювання, повинні фіксуватись та зберігатись.

2.27. У пожежо-і вибухонебезпечному середовищі забороняється курити та проводити будь-які дії з відкритим вогнем, а також роботи, під час яких може виникнути небезпека загорання, за винятком випадків, коли вжито достатньо запобіжних заходів проти виникнення пожежі або вибуху.

2.28. Необхідно вживати всіх необхідних заходів для запобігання виникненню та накопиченню вибухонебезпечного середовища.

2.29. В зонах наявності ризику виникнення вибуху необхідно вживати всіх необхідних заходів для запобігання займанню вибухонебезпечного

середовища.

2.30. Повинен бути розроблений план заходів для захисту від вибухо- і пожежонебезпеки із зазначенням необхідного обладнання.

2.31. В місцях, де накопичуються або можуть накопичуватись шкідливі речовини, необхідно вживати заходів для забезпечення осадження їх у джерелі виникнення або збору цих речовин у джерелі виникнення з подальшим видаленням, або зменшення їх концентрації так, щоб виключити ризик для безпеки та здоров'я працівників.

Система збору та видалення шкідливих речовин повинна бути здатна диспергувати шкідливе середовище так, щоб виключити ризик для безпеки та здоров'я працівників.

2.32. В місцях, де працівники піддаються впливу шкідливого для здоров'я середовища, повинні бути передбачені необхідні засоби індивідуального захисту органів дихання та реанімаційне обладнання. Застосування цього обладнання на робочих місцях повинні здійснювати лише кваліфіковані працівники. Обладнання необхідно належним чином зберігати та оглядати.

2.33. Якщо у навколишньому середовищі можлива поява токсичних газів, необхідно розробити план локалізації та ліквідації наслідків аварій на об'єктах підвищеної небезпеки у встановленому чинним законодавством порядку.

2.34. Під час проектування, спорудження, оснащення, введення в експлуатацію, експлуатації та обслуговування робочих зон необхідно вживати відповідних заходів для запобігання виникненню та поширенню пожеж відповідно до вимог Правил пожежної безпеки в Україні, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України від 30 грудня 2014 року № 1417, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 5 березня 2015 року

за № 252/26697.

У разі виникнення пожежі повинні бути забезпечені заходи швидкої та ефективною її ліквідації.

2.35. Робочі зони повинні бути оснащені відповідним обладнанням для гасіння пожеж, а також, за необхідності, пожежними сповіщувачами та пожежною сигналізацією.

2.36. Неавтоматичне обладнання для гасіння пожеж повинно бути легкодоступним та простим у використанні, а також, за необхідності, захищеним від пошкоджень.

2.37. Для кожної робочої зони повинні бути розроблені інструкції про заходи пожежної безпеки.

2.38. Обладнання для гасіння пожеж повинно бути чітко позначене відповідно до вимог Технічного регламенту знаків безпеки і захисту здоров'я працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2009 року № 1262 (далі – Технічний регламент знаків безпеки і захисту здоров'я працівників).

2.39. Зберігання, транспортування і застосування вибухових матеріалів повинно здійснюватися тільки кваліфікованими особами, які згідно з чинним законодавством мають на це відповідний дозвіл або ліцензію.

Ці роботи повинні бути організовані та проведені таким чином, щоб виключити ризик для безпеки та здоров'я працівників.

2.40. Доступ до робочих зон повинен бути безпечним, має бути передбачена можливість швидко і безпечно залишати робочі зони у випадку аварійної ситуації.

2.41. Шляхи пересування, сходи, стаціонарні сходові переходи, вантажні майданчики і пандуси повинні бути відповідних розмірів та розташовані так, щоб до них був забезпечений легкий, безпечний доступ людей та під'їзд транспортних засобів для унеможливлення нараження на небезпеку працівників, зайнятих у безпосередній близькості від цих шляхів пересування.

2.42. Розміри шляхів пересування людей, а також шляхів пересування транспортних засобів повинні визначатись з урахуванням кількості користувачів та типу підприємства.

Якщо шляхи пересування використовуються для транспортних засобів, повинні бути передбачені безпечні проходи для працівників.

2.43. Шляхи пересування транспортних засобів повинні прокладатись на безпечній відстані від дверей, воріт, проходів для людей, коридорів та сходів.

2.44. Розмежування шляхів пересування людей та шляхів пересування транспортних засобів повинно бути позначене відповідними знаками безпеки.

2.45. Якщо у робочих зонах пересуваються транспортні засоби, повинні бути встановлені правила їх руху.

2.46. Робочі зони, шляхи пересування, майданчики та споруди на відкритому повітрі, на яких перебувають працівники під час виконання своєї роботи, повинні бути організовані так, щоб підхід та під'їзд до них були безпечними.

2.47. Повинно бути передбачено штучне освітлення для робочих зон на відкритому повітрі, якщо природне освітлення є недостатнім.

2.48. Робочі зони на відкритому повітрі повинні бути облаштовані так,

щоб працівники:

були захищені від погодних впливів і, за необхідності, від падіння предметів на них;

були захищені від впливу шуму, що перевищує допустимий рівень, а також впливу інших шкідливих факторів (газів, випарів, пилу);

у випадку небезпеки могли швидко залишити своє робоче місце або одержати допомогу;

не мали змоги послизнутися або впасти.

2.49. Всі небезпечні зони повинні бути позначені відповідними знаками безпеки.

2.50. Якщо на робочих місцях відповідно до характеру виконуваних робіт наявні небезпечні зони, в яких існує ризик падіння працівників або падіння предметів, необхідно забезпечити встановлення засобів перешкоджання доступу у ці зони.

2.51. Для забезпечення безпеки працівників, які виконують роботи у небезпечних зонах, повинні бути вжиті відповідні захисні заходи.

2.52. У разі виникнення небезпеки, для працівників повинна бути передбачена можливість швидкої та безпечної евакуації зі своїх робочих місць.

2.53. Аварійні шляхи та виходи повинні бути вільними та забезпечувати найкоротший шлях на відкритий простір або у безпечну зону, до безпечного пункту збору або місця евакуації.

Кількість, розташування і розміри аварійних шляхів та виходів визначаються залежно від їх призначення, розмірів обладнання та робочих місць, а також максимальної кількості осіб, які можуть там перебувати.

2.54. Двері аварійних виходів повинні відчинятися назовні.

Двері аварійних виходів повинні замикатися так, щоб, за необхідності, кожна особа могла їх легко та негайно відчинити.

2.55. Двері аварійних виходів не повинні замикатися на ключ.

Аварійні шляхи та виходи, а також проходи до них не повинні бути захаращені сторонніми предметами, щоб була можливість їх безперешкодного використання у будь-який момент.

2.56. Аварійні шляхи повинні бути позначені відповідно до вимог Технічного регламенту знаків безпеки і захисту здоров'я працівників.

2.57. Працівники повинні бути навчені необхідним діям у разі виникнення аварійних ситуацій.

2.58. Рятувальне обладнання повинно бути легкодоступним, розташовано у відповідних місцях, готове до використання та позначене відповідно до вимог Технічного регламенту знаків безпеки і захисту здоров'я працівників.

2.59. У робочих зонах, де перебувають працівники, повинні бути організовані та регулярно проводитися навчання та перевірка знань з питань охорони праці, з надання першої медичної допомоги потерпілим від нещасних випадків і правил поведінки у разі виникнення аварії. Навчання повинно включати питання правильного застосування аварійного обладнання.

2.60. Обладнання для надання першої медичної допомоги повинно бути доступним у всіх місцях, де умови праці цього потребують, та відповідати характеру діяльності. Це обладнання повинно бути позначено та бути легкодоступним.

2.61. В залежності від розмірів приміщень, характеру робіт та частоти нещасних випадків повинні бути передбачені одна або декілька кімнат для надання першої медичної допомоги. У цих кімнатах повинні бути вивішені на видних місцях інструкції з надання першої медичної допомоги.

2.62. Кімнати для надання першої медичної допомоги повинні бути оснащені необхідними пристосуваннями та обладнанням для надання першої медичної допомоги, а також бути зручними для застосування носилок.

Кімнати для надання першої медичної допомоги повинні бути позначені відповідно до вимог Технічного регламенту знаків безпеки і захисту здоров'я працівників.

2.63. Обладнання для надання першої медичної допомоги повинно бути доступним у всіх місцях, де умови праці цього потребують. Це обладнання повинно бути позначено та бути легкодоступним.

2.64. Достатня кількість працівників повинна бути навчена використанню обладнання для надання першої медичної допомоги.

2.65. Кожна робоча зона повинна мати достатнє освітлення для забезпечення безпеки і захисту здоров'я працівників.

2.66. Робочі зони повинні мати достатнє природне освітлення, а також з урахуванням кліматичних умов обладнані штучним освітленням необхідним для забезпечення безпеки і захисту здоров'я працівників.

2.67. Освітлювальні електроустановки в приміщеннях, де розташовані робочі зони, а також у проходах, повинні бути розміщені так, щоб виключити ризик виникнення нещасного випадку.

2.68. Робочі зони, де працівники піддаються особливому ризику у разі відмови системи освітлення, повинні бути обладнані аварійним освітленням відповідної інтенсивності.

Там, де це неможливо, працівники повинні бути забезпечені світильниками місцевого освітлення для локального освітлення робочих зон.

2.69. Якщо працівники зобов'язані носити спеціальний одяг, їм повинні надаватися кімнати для переодягання, якщо із санітарних та етичних причин вони не можуть переодягатись в іншому приміщенні.

Кімнати для переодягання повинні бути легкодоступними, просторими та облаштовані сидіннями.

2.70. Кімнати для переодягання повинні бути достатньо великими, облаштовані шафами, що замикаються на ключ, для зберігання одягу працівників протягом робочого часу.

Шафи для зберігання спеціального одягу повинні бути відокремлені від шаф для зберігання особистого одягу.

У кімнатах для переодягання повинна бути передбачена можливість сушіння мокрого одягу.

2.71. Для чоловіків і жінок повинні бути передбачені окремі кімнати для переодягання або роздільне користування ними.

2.72. Якщо кімнати для переодягання не передбачені, для кожного працівника повинно бути обладнане місце для зберігання одягу.

2.73. Для працівників повинні бути передбачені душові кімнати, якщо цього вимагає характер роботи та санітарні вимоги.

Для чоловіків і жінок повинні бути передбачені окремі душові кімнати або роздільне користування ними.

2.74. Душові кімнати повинні бути досить великими, щоб кожний працівник безперешкодно міг помитися в умовах відповідного рівня гігієни.

У душових повинна бути наявна гаряча і холодна вода.

2.75. Якщо душові кімнати не передбачені, повинно бути забезпечено встановлення необхідної кількості умивальників із гарячою та холодною водою в безпосередній близькості від робочих місць і кімнат для переодягання.

Для чоловіків та жінок повинні бути передбачені окремі умивальники або роздільне користування ними, якщо це необхідно із етичних причин.

2.76. Для працівників в безпосередній близькості до робочих місць, кімнат для відпочинку, кімнат для переодягання, душових кімнат та умивальень повинні бути передбачені спеціальні приміщення, облаштовані достатньою кількістю туалетів та умивальників.

Для чоловіків та жінок повинні бути передбачені окремі туалети або роздільне користування ними.

Для видобувних підприємств з підземним способом видобування санітарно-побутові приміщення можуть бути розташовані на поверхні.

2.77. Проектування, спорудження, експлуатація та обслуговування розкривних, породних та інших відвалів, а також відстійників повинні забезпечувати їх стійкість, а також безпеку і захист здоров'я працівників.

2.78. Робочі зони повинні бути спроектовані, споруджені, встановлені, експлуатуватися та обслуговуватися з урахуванням метеорологічних умов. Конструкція та міцність робочих зон повинні відповідати характеру їх застосування.

2.79. Підлоги приміщень не повинні мати нерівностей, отворів або небезпечних нахилів, бути міцними, надійними і не слизькими.

Місця розташування робочих місць, залежно від характеру роботи та фізичних потреб працівників повинні мати достатню теплоізоляцію.

2.80. Поверхні підлог, стін і стель у приміщеннях повинні бути такими, щоб їх можна було очищати або відновлювати відповідно до гігієнічних вимог.

2.81. Прозорі або такі, що пропускають світло, стіни, скляні перегородки в приміщеннях поблизу робочих місць і шляхів пересування повинні бути чітко позначені і виготовлені з безпечного матеріалу, або відгороджені від робочих місць і шляхів пересування таким чином, щоб запобігти зіткненню працівників із цими стінами або травмуванню уламками під час їх руйнування.

2.82. Перебування працівників на дахах, виготовлених із недостатньо міцних матеріалів, допускається за умови застосування відповідного обладнання для безпечного виконання робіт на дахах.

2.83. Робочі приміщення повинні мати достатню площу, висоту і об'єм, щоб працівники мали змогу виконувати свою роботу без ризику для їхньої безпеки та здоров'я.

2.84. Розмір вільної площі на робочому місці повинен дозволяти працівнику виконувати свою роботу безпечно.

2.85. Вікна, світлові люки та вентиляційні пристрої повинні бути сконструйовані так, щоб їх відкривання, регулювання та фіксація були безпечними.

У відкритому положенні вони не повинні становити небезпеку для працівників.

2.86. Конструкція вікон, світлових люків та вентиляційних пристроїв не

повинна становити ризику для безпеки та здоров'я працівників під час їх очищення.

2.87. Розташування, кількість, розміри дверей та воріт, матеріали з яких вони виготовлені, повинні відповідати характеру і призначенню приміщень або зон.

2.88. Прозорі двері повинні бути відповідним чином позначені на рівні очей.

2.89. Поворотні двері та ворота повинні бути прозоримі або мати прозорі панелі.

2.90. Якщо прозорі або напівпрозорі поверхні дверей чи воріт виготовлені із крихких матеріалів, і існує небезпека травмування працівників їх уламками, необхідно передбачити захист цих поверхонь від пошкодження.

2.91. Розсувні двері повинні мати пристрої для запобігання їх ковзанню або непередбачуваному випадінню.

2.92. Двері та ворота, що відкриваються вгору, повинні мати механізм для запобігання їх непередбаченому падінню вниз.

2.93. Двері аварійних виходів повинні мати відповідне позначення. Під час перебування працівників у робочій зоні двері аварійних виходів повинні бути постійно готовими до відкривання їх зсередини без застосування

двері повинні мати відповідні позначення та бути вільними.

2.95. Механічні двері та ворота повинні функціонувати так, щоб виключити ризик виникнення нещасного випадку.

Вони повинні бути оснащені добре видимими та легкодоступними аварійними вимикачами, а також пристроями для відкривання механічних дверей та воріт вручну у випадку зникнення живлення.

2.96. У закритих приміщеннях повинна бути влаштована вентиляція, яка забезпечує необхідну кількість свіжого повітря з урахуванням характеру роботи та фізичних потреб працівників.

Примусова вентиляція повинна бути у справному стані.

Для забезпечення здоров'я працівників повинна бути передбачена система контролю вентиляційної установки для виявлення її несправностей.

2.97. Кондиціонери або установки механічної вентиляції повинні функціонувати так, щоб працівники не зазнавали дискомфорту через протяги.

Відкладення та забруднення, які можуть спричинити небезпеку здоров'ю працівників через забруднення повітря, повинні негайно усуватись.

2.98. У робочих приміщеннях протягом робочого часу повинна підтримуватись сприятлива для людини температура повітря з урахуванням характеру роботи та фізичних потреб працівників.

2.99. У приміщеннях для відпочинку, для чергового персоналу, санітарних приміщеннях, їдальнях, медичних пунктах повинна підтримуватись температура, яка відповідає специфіці цих приміщень.

2.100. Розташування вікон, світлових люків, скляних перегородок

запобігти надмірній інсоляції.

2.101. Для забезпечення безпеки та здоров'я працівників з урахуванням кількості працівників та характеру роботи необхідно передбачати кімнату для відпочинку.

Для працівників, які працюють у кабінетах або подібних приміщеннях і мають відповідні умови для відпочинку під час перерв, наявність кімнат для відпочинку не вимагається.

2.102. Кімнати для відпочинку повинні бути просторими, облаштовані достатньою кількістю столів та сидінь зі спинками відповідно до кількості працівників.

2.103. У кімнатах для відпочинку повинні бути передбачені заходи для запобігання поширенню тютюнового диму.

2.104. Якщо протягом робочого часу відбуваються регулярні перерви у роботі й при цьому відсутня кімната для відпочинку, повинно бути передбачено інше приміщення, в якому, за необхідності, можуть перебувати працівники під час перерв.

2.105. Для вагітних жінок та годувальниць повинні бути передбачені умови для відпочинку лежачи.

2.106. Двері, проходи, сходи, душові кабінки, умивальники, туалети та робочі місця, де перебувають особи із фізичними вадами, повинні бути улаштовані з урахуванням їх фізичних потреб.

III. Вимоги безпеки при добуванні корисних копалин відкритим способом

3.1. Роботодавець повинен вжити заходів для забезпечення безпеки та охорони здоров'я працівників при добуванні корисних копалин відкритим способом за нормальних умов та у небезпечних ситуаціях. Оцінка ризиків та профілактичні заходи для забезпечення безпеки та охорони здоров'я працівників повинні бути розроблені з урахуванням основних принципів запобігання та задокументовані.

3.2. Роботодавець повинен забезпечити вільний доступ та регулярний перегляд задокументованих профілактичних заходів, передбачених системою управління охороною праці.

Роботи з добування корисних копалин відкритим способом необхідно здійснювати з урахуванням проведеної оцінки ризиків та визначених профілактичних заходів.

3.3. Роботи необхідно планувати з урахуванням заходів для забезпечення безпеки щодо ризиків, пов'язаних з обваленням або зсувом порід.

Для цього необхідно забезпечити відповідність висот та кутів укосів, уступів і бортів вибою властивостям та стійкості порід, а також технології ведення робіт.

3.4. Транспортні комунікації на уступах повинні бути достатньо стійкими та відповідати параметрам технологічного обладнання, що використовується.

Транспортні комунікації повинні прокладатися та підтримуватися так, щоб забезпечити безпечний проїзд транспорту.

3.5. Перед початком або поновленням розкривних та видобувних робіт необхідно перевірити відсутність над робочими зонами і транспортними

комунікаціями породних мас, що можуть сповзти або зірватися.

За необхідності їх треба видалити.

3.6. Розкривні та видобувні уступи, а також відвали необхідно розробляти так, щоб не створювалася нестійкість.

IV. Вимоги безпеки при добуванні корисних копалин підземним способом

4.1. Роботодавець повинен вжити заходів для забезпечення безпеки та охорони здоров'я працівників при добуванні корисних копалин підземним способом за нормальних умов та у небезпечних ситуаціях. Оцінка ризиків та профілактичні заходи для забезпечення безпеки та охорони здоров'я працівників повинні бути розроблені з урахуванням основних принципів запобігання та задокументовані.

4.2. Роботодавець повинен забезпечити вільний доступ та регулярний перегляд задокументованих профілактичних заходів, передбачених системою управління охороною праці.

Роботи з добування корисних копалин підземним способом необхідно здійснювати з урахуванням проведеної оцінки ризиків та визначених профілактичних заходів.

4.3. Маркшейдерські плани повинні виконуватись у відповідному масштабі. Поряд зі штреками і забоями на них повинні бути зазначені всі елементи, які можуть мати вплив на безпеку ведення робіт.

4.4. Маркшейдерські плани повинні бути легкодоступними і зберігатись доти, доки цього вимагають вимоги безпеки. Ці плани повинні регулярно поновлюватись відповідно до стану робіт і перебувати у робочих зонах.

4.5. Всі підземні виробки повинні мати не менше двох незалежних, безпечних і легкодоступних для працівників, що працюють під землею, виходів, що ведуть на поверхню. У разі потреби вони повинні бути устатковані механічними засобами для підняття людей.

4.6. Підземні виробки, у яких провадяться роботи, необхідно проходити, використовувати, обладнувати, підтримувати та розмічати так, щоб максимально мінімізувати ризики для працівників під час роботи або руху по них.

4.7. Транспортне обладнання необхідно встановлювати, експлуатувати і обслуговувати так, щоб забезпечити безпеку і здоров'я працівників, які знаходяться в безпосередній близькості від нього.

Застосування механічних засобів для підняття людей необхідно здійснювати відповідно до інструкцій з експлуатації.

4.8. За необхідності, вслід за посуванням вибою необхідно здійснювати кріплення відповідно до планів та інструкцій з безпечного ведення робіт.

У всіх місцях виробки, доступних для працівників, необхідно регулярно здійснювати випробування стійкості порід та відповідним чином пристосовувати кріплення.

4.9. Всі підземні виробки доступні для працівників повинні відповідним чином вентилюватися.

Для цього необхідно передбачити постійну вентиляцію, щоб забезпечити: безпечне для здоров'я середовище, що відповідає умовам праці з урахуванням характеру роботи та фізичних потреб працівників;

запобігання розповсюдженню вибухонебезпечного середовища, а також скупченню шкідливої для дихання працівників кількості пилу.

4.10. Якщо природної вентиляції недостатньо, необхідно забезпечити загальну вентиляцію шляхом встановлення одного або декількох механічних вентиляторів, а також вжити заходів для забезпечення стабільної та безперервної вентиляції.

Рівень депресії головного вентилятора необхідно постійно контролювати, про непередбачену зупинку вентиляції повинен сигналізувати аварійний пристрій.

4.11. Параметри вентиляції необхідно контролювати та фіксувати. Схема вентиляції повинна бути легкодоступною для працівників та регулярно оновлюватися відповідно до стану гірничих робіт.

4.12. У шахтах, небезпечних за газом, головна вентиляція повинна здійснюватися механічними засобами вентиляції. Ведення робіт повинно здійснюватися з урахуванням заходів з дегазації.

Необхідно вживати заходів щоб забезпечити максимальне усунення ризиків, спричинених шахтним газом.

Додатково повинні здійснюватися вимірювання наявності шахтного газу.

4.13. Місцева вентиляція влаштовується в розвідувальних, підготовчих і видобувальних виробках, що мають безпосередній зв'язок з головним вентиляційним струменем.

Місцева вентиляція може влаштовуватися у разі, якщо вжито відповідні заходи для забезпечення безпеки і захисту здоров'я працівників.

4.14. Необхідно регулярно здійснювати вимірювання концентрації шахтного газу у вентиляційних виробках, що ведуть від механізованих вибоїв, від виробок, з покрівлі яких видобувається вугілля, а також від тупикових виробок, у яких механізованим способом провадяться прохідницькі роботи.

4.15. У шахтах, небезпечних за газом, а також шахтах з горючим пилом:

допускається застосування тільки спеціальних вибухових речовин і засобів підривання;

забороняється курити і брати з собою призначені для куріння тютюнові вироби та засоби для створення відкритого вогню;

забороняється проводити вогневі роботи та зварювання. Проведення вогневих робіт допускається лише за умови здійснення спеціальних заходів для забезпечення безпеки і захисту здоров'я працівників.

4.16. У шахтах з горючим пилом повинні бути вжиті заходи для запобігання відкладенню горючого пилу, його видалення, нейтралізації або зв'язування.

4.17. Поширення вибуху пилу або газу, яке може призвести до нових вибухів пилу, повинно бути обмежено заслонами для локалізації вибуху.

Розташування цих заслонів повинно оновлюватися відповідно до стану гірничих робіт. Відомості щодо розташування заслонів для локалізації вибуху повинні бути доступними для працівників у робочих зонах.

4.18. Якщо є небезпека раптового викиду газу (разом з викидом корисної копалини або породи чи без нього, гірничого удару або води), необхідно організувати і виконувати роботи так, щоб максимально забезпечити безпечне ведення робіт та захист персоналу.

4.19. Необхідно вживати заходів для виявлення небезпечних зон у підземних виробках і захисту працівників, які рухаються в напрямку цих зон або перебувають у них.

4.20. Необхідно вживати заходів для запобігання самозайманню, а також своєчасного виявлення джерел самозаймання.

4.21. Якщо у шахту доставляються горючі речовини, їх кількість повинна

бути обмежена мінімально необхідною.

4.22. Якщо застосовуються рідини для передачі гідростатичної або гідрокінетичної механічної енергії, необхідно застосовувати, наскільки це можливо, важкозаймісті рідини, щоб запобігти виникненню і поширенню пожеж.

4.23. Працівники повинні бути забезпечені засобами індивідуального захисту органів дихання, а також саморятівниками, які повинні бути в межах постійної досяжності.

Кожен працівник повинен знати правила користування цими засобами.

Ці засоби повинні регулярно перевірятися.

4.24. Працівники повинні бути забезпечені світильниками місцевого освітлення для локального освітлення робочих зон.

Кожна робоча зона повинна бути обладнана достатнім штучним освітленням для забезпечення безпеки і захисту здоров'я працівників.

Освітлювальні електроустановки повинні бути розміщені так, щоб виключити ризик виникнення нещасного випадку.

4.25. Повинна бути забезпечена система постійного інформування про місце перебування кожного з працівників, що працюють під землею.

4.26. Для забезпечення відповідних заходів безпеки повинна бути передбачена аварійно-рятувальна служба, яка повинна мати в розпорядженні відповідну кількість кваліфікованих працівників і необхідних аварійно-рятувальних засобів для використання на кожному окремому підприємстві, що здійснюють підземну розвідку або видобування.

**Директор Департаменту заробітної
плати та умов праці**

О. Товстенко

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

**до проекту наказу Міністерства соціальної політики України
„Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників
видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування”**

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Проект наказу Міністерства соціальної політики України „Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування” (далі – проект акта) розроблено на реалізацію пункту 394 Плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їїніми державами-членами, з іншої сторони, на 2014-2017 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2014 року № 847-р.

2. Мета і шляхи її досягнення

Проект акта розроблений з метою імплементації положень Директиви Ради 92/104/ЄЕС від 3 грудня 1992 року про мінімальні вимоги щодо поліпшення безпеки і захисту здоров'я працівників гірничодобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування (дванадцята окрема Директива у значенні частини 1 статті 16 Директиви 89/391/ЄЕС).

Досягнення мети передбачається шляхом затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування та фактичної реалізації положень цього нормативно-правового акта.

3. Правові аспекти

Основними нормативно-правовими актами, що регулюють відносини у цій сфері є: Конституція України, Закон України „Про охорону праці”, Кодекс законів про працю України, Гірничий Закон України, Правила безпеки у вугільних шахтах, затверджені наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду від 22 березня 2010 року № 62, зареєстровані у Міністерстві юстиції України 17 червня 2010 року за № 398/17693, Загальні вимоги охорони праці працівників гірничодобувних підприємств, затверджені наказом Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи від 19 липня 2006 року № 459, зареєстровані у Міністерстві юстиції України 04 серпня 2006 року за № 943/12817.

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Прийняття проекту акта не потребує виділення додаткових матеріальних коштів із загального фонду державного бюджету.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект акта потребує погодження з Міністерством охорони здоров'я України, Міністерством енергетики та вугільної промисловості України, Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, Міністерством внутрішніх справ України, Державною інспекцією ядерного регулювання України, Державною службою України з надзвичайних ситуацій, Фондом соціального страхування України, Державною службою України з питань праці, Державною регуляторною службою України та проведення державної реєстрації в Міністерстві юстиції України.

6. Регіональний аспект

Проект акта не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті акта відсутні положення, що містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті акта відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень. У зв'язку з цим його громадська антикорупційна експертиза не проводилась.

8. Громадське обговорення

Проект акта розміщено на офіційному сайті Державної служби України з питань праці (www.dsp.gov.ua).

9. Позиції соціальних партнерів

Проект акта потребує погодження із Спільним представницьким органом сторони роботодавців на національному рівні та Спільним представницьким органом репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект акта є регуляторним. З метою оцінки відповідності принципам державної регуляторної політики проведено аналіз регуляторного впливу проекту акта.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці.

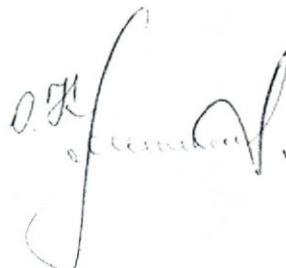
Прийняття проекту акта не впливає на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Прийняття проекту акта сприятиме зниженню виробничого травматизму та професійної захворюваності на видобувних підприємствах з підземним і відкритим способами видобування при здійсненні господарської діяльності суб'єктами господарювання. Економічна ефективність полягатиме у зменшенні витрат, пов'язаних з відшкодуванням шкоди, обумовленої зазначеними причинами.

**Перший заступник Міністра
соціальної політики**

_____ 2017 р.

Ольга Крентовська

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

проекту наказу Міністерства соціальної політики України „Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування”

I. Визначення проблеми

Проект наказу Міністерства соціальної політики України „Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування” (далі – проект акта) розроблено на реалізацію статті 28 Закону України „Про охорону праці”.

Проблема, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, полягає у необхідності імплементації положень Директиви Ради 92/104/ЄЕС від 03 грудня 1992 року про мінімальні вимоги щодо поліпшення безпеки і захисту здоров'я працівників гірничодобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування (дванадцята окрема Директива у значенні частини першої статті 16 Директиви 89/391/ЄЕС) (далі – Директива Ради 92/104/ЄЕС).

Національне законодавство, яке регламентує вимоги щодо безпеки і захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування складається із Закону України „Про охорону праці” та ряду нормативно-правових актів з охорони праці, прийнятих з метою його реалізації, зокрема Загальних вимог охорони праці працівників гірничодобувних підприємств, затверджених наказом Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи від 19 липня 2006 року № 459, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 04 серпня 2006 року за № 943/12817; Правил безпеки у вугільних шахтах, затверджених наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду від 22 березня 2010 року № 62, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 17 червня 2010 року за № 398/17693; Правил охорони праці під час розробки родовищ корисних копалин відкритим способом, затверджених наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду від 18 березня 2010 року № 61, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 03 червня 2010 року за № 356/17651.

Зазначені нормативно-правові акти загалом враховують вимоги Директиви Ради 92/104/ЄЕС, проте не відображають їх належним чином та потребують актуалізації.

Визначена проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів, оскільки пов'язана безпосередньо з охороною життя та здоров'я працівників, тому потребує вирішення шляхом державного регулювання. Положення, викладені у проекті акта, мають загальнообов'язковий характер і не можуть затверджуватися локальними актами суб'єктів господарювання.

Відповідно до частини 1 статті 4 Закону України „Про охорону праці” державна політика в галузі охорони праці спрямована на створення належних, безпечних і здорових умов праці, запобігання нещасним випадкам та

професійним захворюванням. Отже регулювання відносин у цій сфері належить безпосередньо до компетенції відповідних органів держави.

Основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив:

Групи	Так	Ні
Громадяни	+	-
Держава	+	-
Суб'єкти господарювання	+	-

II. Цілі державного регулювання

Проект акта розроблено на реалізацію пункту 394 Плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2014-2017 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2014 року № 847-р.

Проект акта спрямований на врегулювання відносин у сфері охорони праці працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування шляхом запровадження заходів щодо сприяння поліпшенню охорони праці, а також запобіганню нещасним випадкам і травматизму, що виникають внаслідок професійної діяльності.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів:

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Залишення існуючої ситуації без змін	У разі залишення існуючої ситуації без змін можливе лише часткове досягнення визначених цілей. Чинні на даний час нормативно-правові акти не в повній мірі відповідають вимогам законодавства ЄС. Значна кількість нормативно-правових актів істотно ускладнює роботу органів державного нагляду за охороною праці та негативно позначається на діяльності суб'єктів господарювання з видобування рудних та нерудних корисних копалин.
Внесення змін до існуючих регуляторних актів	У разі внесення відповідних змін до чинних нормативно-правових актів, що регулюють правовідносини між роботодавцями та працівниками видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування, можливе досягнення поставлених цілей. Зважаючи на значну кількість діючих на даний час у цій сфері нормативно-правових актів, якими встановлено вимоги безпеки та захисту

	здоров'я працівників у видобувних галузях, проведення такої роботи потребує значно більших часових та трудових витрат з боку державних органів. Зазначена сфера регулювання для суб'єктів господарювання залишиться складною для розуміння та впровадження, що не відповідає принципам державної регуляторної політики.
Прийняття регуляторного акта	Цей регуляторний акт відповідає потребам у розв'язанні визначеної проблеми та принципам державної регуляторної політики. Прийняття цього регуляторного акта дозволить врегулювати відносини у сфері охорони праці працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування, що у повній мірі відповідатиме вимогам законодавства ЄС. Затвердження такого регуляторного акта забезпечить поступове досягнення встановлених цілей, починаючи з дня його прийняття, та дасть змогу центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони праці, належним чином забезпечити її реалізацію.

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей.
Оцінка впливу на сферу інтересів держави:

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Залишення існуючої ситуації без змін	Відсутні	Витрати на компенсації, що виплачуються державою на відшкодування шкоди у разі ушкодження здоров'я працівників або у разі їх смерті.
Внесення змін до існуючих регуляторних актів	Відсутні	Витрати часові та трудові, а також витрати на оплату праці працівників органів влади, діяльність яких пов'язана із внесенням змін до існуючих регуляторних актів, виконанням або контролем за виконанням вимог цих регуляторних актів.

Прийняття регуляторного акта	Удосконалення нормативно-правової бази. Розвиток інтеграційних процесів і створення передумов для набуття Україною статусу асоційованого члена ЄС.	Додаткових витрат не потребує.
------------------------------	---	--------------------------------

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян:

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Залишення існуючої ситуації без змін	Відсутні	Витрати, на відновлення працездатності та здоров'я, спричиненими нещасними випадками та професійними захворюваннями.
Внесення змін до існуючих регуляторних актів	Забезпечення безпеки та захисту здоров'я працездатного населення.	Збільшення витрат часу, пов'язаних з виконанням вимог існуючих регуляторних актів.
Прийняття регуляторного акта	Забезпечення безпеки та захисту здоров'я працездатного населення.	Додаткових витрат не потребує.

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання:

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, які підпадають під дію регулювання, одиниць	93	22	12	–	127*
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	73,23	17,32	9,45	–	X

*За даними Міненерговугілля станом на 01.03.2016 р.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Залишення існуючої ситуації	Відсутні	Додаткових витрат не потребує.

без змін		
Внесення змін до існуючих регуляторних актів	Зниження рівня виробничого травматизму, професійної захворюваності.	Витрати робочого часу, пов'язані з вивченням вимог прийнятих змін до регуляторних актів та витрати, пов'язані з дотриманням цих вимог.
Прийняття регуляторного акта	Зниження рівня виробничого травматизму, професійної захворюваності.	Витрати робочого часу, пов'язані з вивченням вимог прийнятого регуляторного акта та витрати, пов'язані з дотриманням цих вимог.

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	Витрати відсутні
Внесення змін до існуючих регуляторних актів	Витрати відсутні
Прийняття регуляторного акта	Витрати відсутні

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Залишення існуючої ситуації без змін	2	У разі залишення ситуації без змін можливе лише часткове досягнення визначених цілей.
Внесення змін до існуючих регуляторних актів	3	У разі внесення відповідних змін до існуючих регуляторних актів можливе досягнення майже повною мірою визначених цілей.
Прийняття регуляторного акта	4	Прийняття такого регуляторного акта дозволить врегулювати відносини у сфері охорони праці

		працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування та забезпечить досягнення повною мірою встановлених цілей.
--	--	---

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Залишення існуючої ситуації без змін	Вигоди для держави, громадян та суб'єктів господарювання відсутні.	Витрати для держави складають компенсації на відшкодування шкоди у разі ушкодження здоров'я працівників або у разі їх смерті. Витрати для громадян полягають у відновленні працездатності та здоров'я, спричиненими нещасними випадками та професійними захворюваннями. Витрати для суб'єктів господарювання відсутні.	У разі залишення існуючої на даний момент ситуації без змін деякі важливі аспекти проблеми залишаться невирішеними, що не забезпечить досягнення поставленої мети повною мірою, зокрема, в частині зобов'язань щодо імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами.
Внесення змін до існуючих регуляторних актів	Вигоди для держави відсутні. Вигоди для громадян полягають у	Витрати для держави складають часові та трудові, а також витрати на	У разі внесення змін до існуючих регуляторних актів усі важливі аспекти проблеми

	<p>забезпеченні безпеки та захисту здоров'я. Вигоди для суб'єктів господарювання полягають у зниженні рівня виробничого травматизму та професійної захворюваності.</p>	<p>оплату праці працівників органів влади, діяльність яких пов'язана із внесенням змін до існуючих регуляторних актів, виконанням або контролем за виконанням вимог цих регуляторних актів. Для громадян витрати, пов'язані із збільшенням часу на виконання вимог існуючих регуляторних актів. Витрати для суб'єктів господарювання часові, пов'язані з вивченням вимог прийнятих змін до регуляторних актів та дотриманням цих вимог.</p>	<p>існувати не будуть, що забезпечить досягнення визначених цілей майже повною мірою, проте запропоновані зміни істотно впливають на зміст існуючих регуляторних актів, що вплине на їх загальний обсяг і призведе до ускладнень у їх розумінні та застосуванні.</p>
<p>Прийняття регуляторного акта</p>	<p>Вигоди для держави передбачаються в удосконаленні нормативно-правової бази шляхом імплементації положень законодавства ЄС. Вигоди для</p>	<p>Витрати для держави, пов'язані з контролем за виконанням регуляторного акта. Витрати для громадян відсутні. Витрати для</p>	<p>У разі прийняття регуляторного акта встановлені цілі будуть досягнуті повною мірою, що повністю забезпечить потребу у вирішенні проблеми,</p>

	<p>громадян полягають у забезпеченні безпеки та захисту здоров'я. Вигоди для суб'єктів господарювання полягають у зниженні рівня виробничого травматизму та професійної захворюваності.</p>	<p>суб'єктів господарювання часові, пов'язані з вивченням вимог прийнятого регуляторного акта та дотриманням цих вимог.</p>	<p>встановить зрозуміле загальне регулювання, не збільшуючи кількість нормативно-правових актів з одного питання, зникне неврегульованість, що наявна у чинному законодавстві в сфері охорони праці працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування.</p>
<p>Рейтинг</p>	<p>Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи</p>	<p>Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта</p>	
<p>Залишення існуючої ситуації без змін</p>	<p>Від такої альтернативи необхідно відмовитися, оскільки сучасний стан нормативно-правового забезпечення сфери охорони праці потребує засобів, які б забезпечили його ефективний розвиток та реформування з урахуванням вимог законодавства ЄС.</p>	<p>X</p>	
<p>Внесення змін до існуючих регуляторних актів</p>	<p>Запровадження такої альтернативи є недоцільним, оскільки на даний час у цій сфері регулювання наявна велика кількість регуляторних актів, що потребує значно більших</p>	<p>X</p>	

	<p>часових та трудових витрат з боку державних органів для проведення такої роботи.</p> <p>Сфера регулювання для суб'єктів господарювання залишиться непрозорою, складною для розуміння та впровадження, що не відповідає принципам державної регуляторної політики.</p>	
<p>Прийняття регуляторного акта</p>	<p>Прийняття цього регуляторного акта дозволить уникнути недоліків вищезазначених альтернатив та врегулювати відносини у сфері охорони праці працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування. Ця альтернатива відповідає потребам у розв'язанні визначеної проблеми у цілому та принципам державної регуляторної політики і є найбільш прийнятною для досягнення визначених цілей.</p>	<p>Зовнішні чинники (економічні, політико-правові, соціальні, природно-екологічні) на дію акта не впливатимуть.</p>

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Основним механізмом для розв'язання визначеної проблеми є прийняття наказу Міністерства соціальної політики України „Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування” та фактична реалізація положень нормативно-правового акта.

Для впровадження цього регуляторного акта необхідно забезпечити інформування громадськості про вимоги регуляторного акта, шляхом його оприлюднення в засобах масової інформації та на офіційному сайті Державної служби України з питань праці.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Прийняття регуляторного акта не потребує додаткових витрат з місцевих та Державного бюджетів України.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта
Строк дії регуляторного акта необмежений.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Прогнозними значеннями показників результативності дії регуляторного акта є:

- розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта, – не прогнозується;
- кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта – роботодавці (суб'єкти господарювання) та працівники видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування;
- розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта, – незначні;
- рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта – високий.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Базове відстеження результативності регуляторного акта буде здійснено до набрання чинності цього акта шляхом аналізу зауважень та пропозицій до нього, які надходитимуть від юридичних та фізичних осіб після оприлюднення зазначеного акта на офіційному сайті Державної служби України з питань праці.

Повторне відстеження здійснюватиметься через рік після набрання чинності даним регуляторним актом шляхом порівняння показників базового та повторного відстеження.

Періодичні відстеження результативності здійснюватимуться один раз на три роки, починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності.

Відповідні відстеження будуть проводитись шляхом аналізу статистичних даних, виконавцем яких є Державна служба України з питань праці.

**Перший заступник Міністра
соціальної політики**

Ольга Крентовська

_____ 2017 р.

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу „Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування”

17/03/2017

Відповідно до вимог Закону України „Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” оприлюднюється проект наказу Міністерства соціальної політики України „Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я працівників видобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування”, розроблений Державною службою України з питань праці згідно з Законом України „Про охорону праці”.

Проект акта розроблений з метою імплементації положень Директиви Ради 92/104/ЄЕС від 3 грудня 1992 року про мінімальні вимоги щодо поліпшення безпеки і захисту здоров'я працівників гірничодобувних підприємств з підземним і відкритим способами видобування (дванадцята окрема Директива у значенні частини 1 статті 16 Директиви 89/391/ЄЕС).

Регуляторний акт та аналіз його регуляторного впливу оприлюднений шляхом розміщення на офіційному веб-сайті Держпраці www.dsp.gov.ua

Зауваження та пропозиції від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань приймаються у письмовій або електронній формі протягом місяця з дня оприлюднення проекту наказу за адресою:

01601, м. Київ, вул. Десятинна, 14, Державна служба України з питань праці,

e-mail dsp@dsp.gov.ua.

Пояснювальна записка

Проект наказу

Проект НПАОП

АРВ_видобування